

РЕШЕНИЕ

№ 19

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 30 януари 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети януари през две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ***

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разглежда докладваното от съдия *** КНАХД №903 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“, ООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** - управител, против решение №794 от 19.11.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №843 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление №14-0000033 от 27.05.2014 г., издадено от Директор на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ (Д „ИТ“) - ПЕРНИК срещу „***“, ООД, гр. София, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), за нарушение по чл. 62, ал. 1 КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, за което е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

Жалбоподателят твърди, че при постановяване на съдебния акт районният съд не е взел предвид наличието на допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, състоящи се в неспазване на изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 43 от ЗАНН, поради несъставяне на акта в присъствието на двама свидетели, респективно липсата на подпис в акта от двама свидетели. Пледира незаконосъобразност на административнонаказателното производство и поради липса на произнасяне на наказващия орган в законовия едномесечен срок. На посочените основания от касационния съд жалбоподателят иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по същество, като отмени процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ - ПЕРНИК, пред съда се представлява от ю. к. Михайлов. Възражава срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на постановения съдебен акт и предлага същия да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива потвърдено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 25.04.2014 г. инспектори от Д „ИТ“ - Перник в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство по отношение обект на контрол - проект „зелена и достъпна градска среда в гр. Перник“, изпълняван на ул. Търговска в гр. Перник от „***“ ООД, гр. София, заварили на място да полага труд лицето ***. Последният в собственоръчно подписана декларация заявил, че работи като „общ работник“ с определени работно време и работно място, почивки в работния ден и седмична почивка, срещу уговорено трудово възнаграждение, на основание сключен граждански договор. От страна на дружеството при приключване на проверката по документи на 12.05.2014 г. бил представен и граждански договор от дата 01.04.2014 г. сключен между „***“ ООД, гр. София и ***, със срок на изпълнение 31.05.2014 г., уговорено възнаграждение 400 лв., за извършване на строителни дейности като „общ работник“. За така установеното със съставяне на акт за нарушение срещу „***“ ООД, гр. София е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд – Перник, при извършената служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, които да обосновават процесуална незаконосъобразност на проведеното административнонаказателно производство. Разгледал съществото на предявения съдебен спор, след събиране и анализ на приобщените по делото доказателства, районният съдия е постановил, че безспорно именно наказаното дружество е осъществило вменения му административнонаказателен състав, за което правилно и справедливо е наложено административно наказание в размер, съобразен с конкретиката на казуса, смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства. При тези мотиви процесното наказателно постановление е потвърдено.

По съществото на жалбата:

Без основание е оплакването на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението на първата съдебна инстанция, поради неустановен порок на производството по налагане на административно наказание, касателно съставяне на акт за нарушението в присъствието само на един свидетел, съответно подписал акта. Касационният съд напълно споделя позицията, че при съставяне на акта за установено нарушение актосъставителят е действал законосъобразно. Нормата на чл. 40, ал. 1 на ЗАНН съдържа правило, съгласно което актът за установено нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, присъствали при извършване или установяване на нарушението. Цитираната разпоредба, за разлика от разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, не регламентира, броя на свидетелите по извършване или установяване на нарушението, в чието присъствие актът следва да бъде съставен. Поставянето на думата в множествено число означава единствено, че е възможно лицата да са повече от едно. Безспорно в настоящия случай Дончо Стратиев е свидетел по извършване и установяване на нарушението, поради което достатъчно е и единствено неговото свидетелстване при съставяне акта, за да бъде процедурата извършена законосъобразно.

Неправилна е и следващата теза на наказаното лице, застъпена от неговия процесуален представител, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно, като издадено след изтичане на едномесечния срок от установяване на нарушението. На първо място съдът следва да укаже, че срокът за издаване на наказателно постановление, регламентиран в чл. 52, ал. 1 от ЗАНН, е месечен от получаване на преписката, а не от установяване на нарушението. На следващо място, както правилно сочи в решението си и районният съдия, срокът за издаване на наказателно постановление, е инструктивен и неспазването му няма за последица незаконосъобразност на производството на това основание.

Жалбоподателят не сочи други пороци на решението на районния съд, поради което настоящия състав служебно следва да провери и обсъди правилното приложение на материалния закон при постановяване на първоинстанционния съдебен акт, като намира следното:

Решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон в частта му, свързана с преценката за законосъобразност на действията на административнонаказващия орган при индивидуализацията на наказанието за процесното нарушение.

Кодексът на труда в чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 регламентира, че правоотношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови и единствено посредством сключването на трудов договор в писмена форма. За несъобразяване с това предписание на закона е предвидено административно наказание в съответен вид и с размери в определени граници.

В настоящия случай безспорно установено и във връзка с доказателствата, събрани и приобщени по делото пред първата съдебна инстанция е, че именно наказаното дружество, в качеството му на работодател по смисъла на КТ, към момента на извършената на 25.04.2014 г. проверка не е уредило като трудови, посредством сключен писмен трудов договор, правоотношенията си с ***, предоставял към онзи момент работна сила. С това деяние без съмнение е реализиран състав на административно нарушение именно на посочените разпоредби на КТ, за които е предвидено съответно по

вид и в определени граници административно наказание, налагано по административен ред, поради което правилно и съответно дружеството е административно наказано.

Налице е обаче несъобразяване с правилата на ЗАНН, регламентирани в чл. 27, ал. 2 относно индивидуализацията на налаганото административно наказание, поради което с приемането за правилно определен размер на санкцията в процесния случай районният съд е допуснал неправилно приложение на материалния закон. Наказанието е несправедливо определено в размер над минимално предвидения за безспорно установеното за извършено от наказаното лице нарушение на КТ, което е както несъобразено с правилата за индивидуализация на наказанието, така и не обслужва целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН. По делото не са приобщени доказателства за проява на отегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства, които да обосновават санкция в завишен размер, макар и около минималния. Фактът на установени при въпросната проверка множество други нарушения на КТ, не е обоснован с влезли в сила *към момента на извършване на* процесното нарушение НП, което на свой ред е смекчаващо отговорността обстоятелство. Липсват други мотиви за налагането на наказание над предвидения от законодателя минимум. „Окачествяването“ на размера на наказанието като справедлив, поради определянето му *към* минимума, не е съответно на определяне на наказание в стойност *на* минимума, предвид разликата от 500 (петстотин) лв., сума значителна на фона на икономическите условия в страната. Предвид това процесното наказателно постановление следва да бъде изменено, като за същото нарушение, бъде определен размер на наказанието в минималния предвиден от законодателя размер от 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №794 от 19.11.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №843 по описа на съда за 2014 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №14-0000033 от 27.05.2014 г. издадено от Директор на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ - ПЕРНИК срещу „***“ ООД в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда (КТ), ЕИК ***, седалище и адрес на управление ***, представлявано от *** - управител, КАТО ЗА СЪЩОТО НАРУШЕНИЕ, по чл. 62, ал. 1 КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, НАМАЛЯВА размера на административното наказание „имуществена санкция“ от 2 000 (две хиляди) на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.